

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΗΘΟΠΟΙΩΝ

ΟΙ ΕΡΩΤΕΣ ΤΟΥ ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΟΥ ΛΕΜΑΙΤΡ

Η ζωηρατικη περιπετειος του. Ποις ήταν η Λουίζα Μπουντουάν. Η ερωτικός ζωή της. Η γνωριμία της με τον Λεμαίτρ. Στο δρόμο της τέχνης. Μία βδελυρή μητέρα. Η Λουίζα ξεκινάει στην καλή της ζωή. Η απελπισία του Λεμαίτρ. Η αποκαρμυνη του από το θέατρο, κ.τ.λ.

Α΄.

Θα διηγηθομe εδω τις ερωτικες περιπετειες ενος από τους διασημότερους Γάλλους ηθοποιούς, του περισημένου αιώνου, του μεγαλύτερου ίσως απ' όλους. Του Φρειδερίκου Λεμαίτρ, του τραγωδού, ο οποίος είχε φιλοφρονήσει έναν οτι σιγή τις τραγωδίες του Βίκτωρος Ουγκώ και ο οποίος— όπως είχε γράψει ο ίδιος— ο Ουγκώ ήταν κάτι παραπάνω από ηθοποιός, ήταν ένας αληθινός δημιουργός στη σφαίρα της Τέχνης»!

Από από παντός ήταν η γυναίκες, που έπαιξαν μεγάλο ρόλο, δραματικό και ζωηκό μαζί, στη ζωή του διασημού αυτού ηθοποιού. Και η δύση τους ήταν γυναίκες του θεάτρου, τις οποίες ο Λεμαίτρ παρέλασε με την αγάπη του, έδιδε και έδωζε, για να μην αείσει στο τέλος ως αντίκριση από κέρως της από την αγαστία.

Η πρώτη από τις γυναίκες αυτές ήταν η Άντα Μπουσέν και η Άλκη η Κλαίρι Μιρόν, κι η δύο διάσημοι αστέρες της Γαλλικής σκηνής του περισημένου αιώνου.

βε ασήμαντες, Ξεφύρισε με την αγάπη του, έδιδε και έδωζε, για να μην αείσει στο τέλος ως αντίκριση από κέρως της από την αγαστία.

Το πραγματικό ονομα της Άντας Μπουσέν ήταν Λουίζα Μπουντουάν. Είχε γεννηθεί στα 1814 στην Ουλεάνη. Ο πατέρας της ήταν φιλοσοφός. Η μητέρα της, που λεγόταν Θεοδώρα, είχε παντρευτεί στην αρχή έναν άσημο ηθοποιό, που λεγόταν Μερβόνε. Όταν η μικρή Λουίζα ήρθε στον κόσμο, ο Μερβόνε αυτός είχε δύο μήνες πεθάνει. Όταν όμως η μητέρα της Ξαναπαντρεύτηκε έπειτα από λίγο, ο έπιωτος Μπουντουάν τον οποίο πήρε σύζυγο, θεωρήσε πως ήταν καθήκον του να δώσει το ονομα του στη μικρή Λουίζα. Έτσι κι αν δεν ήταν παιδί δικό του.

Έβρισκε παρηγοριά στις ερημιές και στά δάση...

Όπόσο, η κακή γνώσε έλεαν ότι ο Μπουντουάν δεν το έκανε από από άβηη ζωλοσύνη, και ότι κι αντός είχε ουδαίει πολύ για νάβηη στον κόσμο η Λουίζα. Ο Μερβόνε, σαν ηθοποιός που ήταν, έβριε συχνά από το σπίτι του, γραφόντας σε διάφορα τοινά. Πολύ πριν από το θάνατο του λουίζ η γυναίκα του είχε γνωριστεί με τον έπιωτος, ο οποίος έγινε άγορτερας δεύτερος σύζυγος της.

Αλλά, σχετικά με την καταγωγή της κόρης αυτής, που έρωστοε να γίνει διάσημη. Πολύ νέα αούνη η Λουίζα είχε μεγάλη ζήλια για το θέατρο. Η ίδια η μητέρα της φρόντιε να της υπαύουση την ζήλια αυτή, και έτσι, πριν συμπλήρωση αούνη τα είκοσι χρόνια της, η Λουίζα είχε ανέβει στη σκηνή. Ήταν τότε όμορφα, εφιαρτεζα, θαυμασίως όμορφα. Ήταν ευνήθη, και ιδιαίτερος καλοκαιριώδη, πράγμα που για την εποχή εκείνη ήταν άρεστο για να αναλύησση το ταλέντο στο θέατρο. Μα το πρώτο που έκανε, μόλις ανέβηκε στη σκηνή η Λουίζα, ήταν ν' αλλάξη το ονομα της και να πάρη ένα προφώνημα. Έτσι έγινε γνωστή από τότε, με το προφώνημά της Άντα Μπουσέν.

Σ' αυτό το μεταξύ, ο πατέρας της, ο έπιωτος Μπουντουάν, είχε πεθάνει. Νεοπάτη και θρωσάτη η Άντα, παίοντας πεταχτοίς ρόλοσε σε διάφορα ελαφρά θέατρα, περισσότερο μία όμορφα ζωοταίνε παρά ηθοποιός άληθινή, είχε προσελείνι γρήγορα την προσοχή πολλών ματαωδοδών μεγατώνων του χόρηματος της εποχής της, οι όποιοι περιφρανεύονταν να καταπαταλούν την περιοχή τους για ένα ζωόνελο της.

Η Άντα είχε καταλήσει λοιπόν πολύ γρήγορα μία γόσητα του τραγού Παρισίου, και γόρησά όπισθι είχε συνήθεια να ζή στη ζηνή και στην πολιτέινη, την άνωμνη ζωή μιας όμορφης ζωσιμής γυναίκα. που ήταν διάφορος περιωσιωμένη από το πλήθος των θαυμαστούν της. Απόφωσισε ένα μικρό και ζωφόρ μέγαρα σ' έναν από τους νεωγώτερος όμορφοσ του Παρισίου. Το μέγαρα της άνηγόδοσ διαχώρισε από τα γλέντια και τις γιορτές που έδινε κάθε τόσο, δεχομένη άδισταφύσε, νέους και γέροντες, τους πλουσιώτερος και ζωσιμώτερος Παρισίους της εποχής της.

Σε μία τέτοια περίοδο της ζωής της η όμορφα Άντα γνωρίστηκε με τον Φρειδερίκο Λεμαίτρ. Ο διάσημος ηθοποιός βρισκόταν

τότε στην άκη του, στο άπόγειο της δόξης του. Το Παρίσι όλο ζήλο τον έθαυμάζε και τον ελάτρεινε.

Η νεορά Άντα δεν είχε, όπως είπαμε, ζωσιμή σχεδόν άζια, ίσως από την άποψη της τέχνης. Με η όμορφα της δεν άρχισε να άσκηση μία καταπύρκτη γόρητα έλάνου στον Λεμαίτρ. Την άγάπης από την πρώτη στιγμή που την είδε, την ξεφύρισε και την ξεδαινωίσε μέσα στη σιγή του και στην καρδιά του. Έξ άλλου είχε κατορθώσει να βρεινη μέσα στην ψυχή της όμορφης αυτής γυναίκας έναν άπεριόριστο θαυμασμό για το καλλιτεχνικό του ταλέντο. Συγαόγ, έστνης μέσα της άνωτερος φιλοδοξία, την έπεισε ότι ήταν βιαιή για πολύ μεγαλύτερη πράγματα.

Και έτσι, άναμεσα τους γεννήθηκε ο μέγας όμορφοσ, ο οποίος έχει μένει ίστορικόσ στα χρονικά του θεάτρου.

Η Άντα άποφώσισε πια να εγκαταλείψη το ελαφρό θέατρο και να πάη σοβαρόσ όμορφοσ, πια στον άνωμητο της. Μα δεν ήταν ποτένα αυτό. Η αγάπη, που είχε γεννηθεί μέσα της για τον Λεμαίτρ, την είχε αλλάξει όλοτετα, την είχε ξεφύρισε φρεζα. Άρχισε να μετανοούσε για το τραγού παρελθεν της. Και για να δείξει και στον κόσμο τη μεταβολή που είχε συνέλεχθει μέσα της, άφησε το προφώνημά της, το όποιο είχε συνδέθει με την καλή ερωτική ζωή της και ξεκινάει το πραγματικό ονομα της. Δεν ήταν πια παρά η Λουίζα Μπουντουάν!

Το ζωσιμό Παρίσι είχε ζήσει πια μία γόρησά του. Συγγόνος όμορφοσ το σοβαρό Παρισίνο θέατρο ζεδόεισ μία ζωσιμη καλλιτέχνητα.

Πρώτιστα, ο Φρειδερίκος Λεμαίτρ κατορθώνει να ζήσει αυτό το θαύμα. Με την αγάπη του εστνης μέσα στην αγαστήνη του το ταλέντο που έρωσε κι με την τέχνη και την πείρα του το διωδοφώσε και το έτέλειωποίησε. Υπόρχων έρωτες που καταστέρφων, να δάχων και έρωτες δημοφίλους. Ο έρωσ του Λεμαίτρ και της Λουίζα ήταν άσφιχτοσ ένας τέτοιος δημοφίλος έρωσ!

Έτσι δεν άρχισε να φτάση η εποχή των καλλιτεχνικών θρωσιών για την όμορφα Λουίζα. Εποχή κατά την όποια τα όνοματα των δύο άνωμητων ηθοποιών, του Λεμαίτρ και της φίλης του, ήταν η ζωισια και η δόξα του Γαλλικού θεάτρου.

Μα ο όμορφοσ αυτός έρωσ δεν ήταν προκομμένος να κρατήη πολύ. Η μητέρα της Λουίζα δεν ήταν, όπως είπαμε και στην αρχή, ζωνε άξιωσάστατο έπιωκίμενο. Ήταν αντίθετος με από τις άσυνήθες έρωτες μητέρες, τις όποίες η φιλοζωματιά και η ματαωδοξία ασφρχον ως το σημείο να διαφθείρον τα παιδιά τους!

Αυτό συνέβη και με την όμορφα Λουίζα. Η μητέρα της έβριε βέβαια ότι η θεά της πια στον Φρειδερίκο Λεμαίτρ της έρωσε άρεζη δόξα, με έβριε συγγόνος ότι δεν της έρωσε κι άλλοτερα ζρημάτα. Άρχισε λοιπόν να συμβούρτη την κόρη της να άναγέτηση μία άλλη ζωή, όπως εκείνη που ζωισε πρώτη γνωριση τον Φρειδερίκο της!

Η Λουίζα δεν ήτοσε δεστωζώ να αντίστηθει επί πολύ καιρό σ' αυτόν τον περισμό. Η μητέρα της την έπρωσε πολύ, έπειτα ήταν κι αυτή η ίδια γυναίκα και είχε τις ματαωδοξίες της. Έτσι, στο τέλος, η Λουίζα πήρε την άπόφαση της: Λέχηρε ως φίλον ένα μεγατόνα του θέατρου, τον όποιο της συνέθεσε η μητέρα της κι άποφώσισε να εγκαταλείψη τον όμορφο Λεμαίτρ!

Στο τέλος λοιπόν μιας ζωσιμής άπόφασης, όταν ο Λεμαίτρ άναγέτηρε τη φίλη του στο ζωσιμνί της, δεν τη βρήκε πια εκεί. Ο έπρωτής του θεάτρου του έδωσε τότε ένα γράμμα της. Ένα άτιμο γράμμα, το όποιο συνέτρηκε ζωσιμνιωτάς τον άμορφο καλλιτέχνη!

Τέτοιο ήταν το τραγικό τέλος του περιφραίν αυτού έρωτος. Η Λουίζα Μπουντουάν ξεκινάει άπύρτεσ στο ελαφρό θέατρο, θρωσάζοντας την τέχνη της. για να ζωρηγηη προσάσεως έπιτιχίες και θρωσιώνες και για να θρωσάη την άστωρατηθι άμορφα της στην νεοδόξια μερικών διεφραμένων ζωσιμνωθών. Ο Λεμαίτρ δεν θέλοσε να τη συναντηη ποτέ πια. Ή άρεστο διάστημα, άποφωτείμενος και συντετοιωμένος, άποκαρμύνηθε από τη σκηνή και ζωόσε σε μία έσοχή, βρισκότας παρηγοριά στις όρημιές και στα δάση. Όταν άγορτερας ξαναβήσισε στο θέατρο, μία άλλη γυναίκα τον ένέανωσε την αγάπη που δίωφισε η ενάσθητη ψυχή του: η περιφραμη Κλαίρι Μιρόν.

Μα τη νέα αυτή, την έπίσης άβηη έρωτική περιπέτητα του διασημού ηθοποιού, καθώς και το άδοξό τέλος της όμορφης Άντας, θα τα διηγηθομe στο ερχόμενο φύλλον.